

Α.Β.Σ.Θ. 1964 - 1994

Υλικό απο την συνάντησή μας στις 10 - 11 /12/1994 , για να γιορτάσουμε τα 30 Χρόνια που πέρασαν απο την εισαγωγή μας στην Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή Θεσ/νίκης.

Ψηφιδωτό διαστάσεων 1 m x 0,80 m

*Εργο των Καλλιτεχνών :
Ν. Μαστερόπουλου & Γ. Ηλιάδη*

που χαρίσαμε στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας.

Δ.Β.Σ.Θ. 1964 - 1994

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 1) Φωτογραφία του Ψηφιδωτού που χαρίσαμε στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας.
- 2) Το Χρονικό της Συνάντησης στις 10-11/12/1994.
- 3) Το Πρόγραμμα της διήμερης συνάντησης με Φωτογραφία της παλαιας Θεσσαλονίκης (1916).
- 4) Η Αναδρομή στα 30 Χρόνια απο την Εισαγωγή μας στην ΑΒΣΘ μέχρι σήμερα απο την Ομιλία της συμφοιτήτριάς μας κ. Πέπης Κιουπτσή-Αμασόγλου.
- 5) Αντιπροσωπευτικές Φωτογραφίες της Συνάντησης.
- 6) Κατάσταση με τα Βιογραφικά των συμφοιτητών.

❁ Για τυχόν παραλείψεις , διορθώσεις , συμπληρώσεις και Βιογραφικά συμφοιτητών που δεν μπόρεσαν να παρευρεθούν στην συνάντηση , μπορείτε να συμπληρώσετε το λευκό Βιογραφικό Σημείωμα και να το στείλετε στην Διεύθυνση της συμφοιτήτριάς μας κ. Λέσποινας Κιουπτσή - Αμασόγλου , Λ.Σοφού 4 - Θεσ/νίκη, Τ.Κ.54625 ή στο FAX : 031 - 511469.

Τα στοιχεία θα είναι έτοιμα για την επόμενη συνάντηση.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ

Π.Κιουπτσή - Β.Καραγκούνη

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΣΤΙΣ 10-11/12/1994 ΓΙΑ ΤΑ 30 ΧΡΟΝΙΑ ΜΙΟ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ Α.Β.Σ.Θ.

Μετά την μεγάλη επιτυχία που είχε η συνάντησή μας στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας για να γιορτάσουμε τα 30 Χρόνια από την εισαγωγή μας στην ΑΒΣΘ, νιώθουμε την υποχρέωση να πούμε δυό λόγια και να εκφράσουμε τη Χαρά και την ικανοποίησή μας από την συμμετοχή όλων μας.

Στις 10 και 11 Δεκεμβρίου 1994 πραγματοποιήθηκε η συνάντηση που όλοι επιθυμούσαμε.

Η συμμετοχή ήταν πραγματικά πάνω από τις προσδοκίες μας.

Είχαμε σα στόχο να συγκεντρώσουμε όσο γινόταν περισσότερους συμφοιτητές, αλλά εκ των προτέρων γνωρίζαμε ότι ήταν πολύ δύσκολο, επειδή οι συνάδελφοι μετά την αποφοίτησή μας, σκορπίστηκαν σε ολόκληρη την Ελλάδα.

Η προσπάθειά μας επιβραβεύθηκε, γιατί κατά το διήμερο της συνάντησης πέρασαν πάνω από 120 συμφοιτητές και μας έδωσαν Βιογραφικά Σημειώματα. Επίσης μας έδωσαν Βιογραφικά Σημειώματα πολλοί άλλοι που δέν μπόρεσαν να παρευρεθούν.

Από την θέση αυτή, θα θέλαμε να εκφράσουμε ένα μεγάλο Ευχαριστώ σε καθένα ξεχωριστά που μας τίμησε με την παρουσία του, αλλά πολύ περισσότερο στους συναδέλφους που ήλθαν από πολύ μακριά και μάλιστα πολλοί με τις Οικογένειές τους.

Θέλοντας να κάνουμε ένα Απολογισμό για τό διήμερο της χαράς και θύμησης, όπως το ονομάσαμε και για τους συναδέλφους που δέν μπόρεσαν να παρευρεθούν, παραθέτουμε το υλικό που έχουμε στην διάθεσή μας και πιστεύουμε στην επόμενη συνάντησή μας να είμαστε καλύτερα οργανωμένοι και με περισσότερα στοιχεία.

Επίσης θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε την Πρυτανεία και ιδιαίτερω τον Πρύτανη κ. Γ. Τσεκούρα, τον Αντιπρύτανη κ. Α. Σκαλίδη, τον καθηγητή μας κ. Αρ. Ιγνατιάδη καθώς και τις καθηγήτριες μας κ.κ. Αλμείδα Παπαδοπούλου, Μαρία Αντωνιάδου και Μαρία Καρρά που μας βοήθησαν στην επιτυχία της συνάντησης, μας διέθεσαν το Κτίριο, μας χαιρέτησαν με πολύ ωραία λόγια, μας ξενάγησαν στους χώρους του Πανεπιστημίου και μας τίμησαν με την παρουσία τους στο γεύμα που ακολούθησε.

Θέλοντας να ευχαριστήσουμε την Πρυτανεία για την φιλοξενία και την συμπαράστασή τους σε μας κατά τη διάρκεια της συνάντησής μας, αποφασίσαμε να προσφέρουμε κάτι που θα μείνει και θα μας θυμούνται.

Έτσι αναθέσαμε σε ελληνορώσους καλλιτέχνες, καθηγητές στο Πανεπιστήμιο της Μόσχας και ήδη ετοίμασαν ένα ψηφιδωτό έργο τέχνης, με το Εμβλημα-σημα του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, αυτό που έχουμε στην αρχή του άλμπουμ, που θα το δωρίσουμε σύντομα.

Είναι ένα έργο τέχνης που θα μείνει στο Πανεπιστήμιο και θα έχουν την χαρά να το θαυμάζουν όσοι το επισκέπτονται.

Ακολουθεί το υλικό που έχουμε στη διάθεσή μας καθώς και μερικές φωτογραφίες από το χώρο της συνάντησης.

Για μία ακόμη φορά σας ευχαριστούμε για όλα.

Η Οργανωτική Επιτροπή

Α.Β.Σ.Θ. 1964 - 1994

Θεσ/νίκη, 10/12/1994

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 2ΜΕΡΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ ΣΥΜΦΟΙΤΗΤΩΝ,
ΓΙΑ ΤΑ 30 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ Α.Β.Σ.Θ**

10/12/1994 **ΗΜΕΡΑ ΣΑΒΒΑΤΟ**

- Ωρα 6 μ.μ. Υποδοχή συμφοιτητών στο ισόγειο του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.
- Ωρα 7 μ.μ. Χαιρετισμοί και ομιλίες συμφοιτητών στο αμφιθέατρο του ισόγειου του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.
- Ωρα 9 μ.μ. Γεύμα-Γλέντι " φοιτητικό " με μουσική του " τότε " στο εστιατόριο του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

11/12/1994 **ΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ**

- Ωρα 11 π.μ. Προαιρετική συνάντηση στο Αρχαιολογικό & Βυζαντινό Μουσείο Θεσ/νίκης για να θαυμάσουμε τα ευρήματα της Βεργίνας. (Θα υπάρχει ξεναγός).
- Ωρα 12.30π.μ Υποχρεωτική συνάντηση για γεύμα με γλέντι σημερινό " ΣΑΛΟΝΙΚΙΩΤΙΚΟ " στα Λαδάδικα στο κέντρο "ΤΑ ΤΣΙΑΙΚΑ" (Λ/νση Δόξης 5, όπισθεν ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ Τηλεφ. 251400).
- Ωρα ??? Αποχαιρετισμός.....

Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΑ 30 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΒΣΘ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Θεσ/νίκη 10/12/1994

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Σας καλωσορίζω και εγώ με την σειρά μου και σας εκφράζω ένα μεγάλο ευχαριστώ για την ανταπόκριση σας στο κάλεσμα μας.

Η συγκίνηση και η χαρά μας δεν λέγεται με λόγια αλλά φαίνεται στα πρόσωπα μας και η καρδιά μας πεταρίζει πότε στα παλιά και πότε στο τώρα. Στο σήμερα που σας βλέπουμε όλους γύρω μας και που αν και μεγαλώσαμε δεν παύουμε να είμαστε παιδιά. Τα παιδιά του 1964 που μπηκαμε, η μεγαλύτερη φουρνιά, μέχρι τότε στην Ανωτάτη Σχολή Βιομηχανικών Σπουδών Θεσ/νίκης, όπως λεγοταν στην αρχή.

Ας προσπαθήσουμε να κάνουμε μια αναδρομή σαυτα τα τριάντα χρόνια που μεσολάβησαν από το 1964 που μπηκαμε πρωτοετείς στη Σχολή μέχρι σήμερα 1994 που μεγαλώσαμε μόνο στην ταυτότητα ..

Όταν συμπληρώναμε τα εντυπα για να δώσουμε εξετάσεις στις πόλεις που τελειώναμε το Γυμνασιο μαθαμε ότι υπάρχει και μια σχολή που λέγεται Ανωτάτη Σχολή Βιομηχανικών Σπουδών και βρίσκεται στην Θεσ/νίκη και ασχολείται περισσότερο με λογιστική όπως μας ενημέρωσαν. Εμείς μαζί με τις άλλες σχολές που δηλώσαμε βάλαμε οι περισσότεροι και αυτή την σχολή χωρίς να έχουμε καμμία πληροφορηση τι είναι, που ακριβώς στεγάζεται και τι βγαίνει τελειώνοντας αυτή την σχολή.

Η απογοητευση μας ήταν μεγάλη όταν πλέον περάσαμε και έπρεπε να έρθουμε για την εγγραφή μας. Δυό δυό, τρεις τρεις απο την ίδια πόλη ή ίδιο χωριό ηρθαμε ίσως για πρώτη φορά στη Θεσ/νίκη και περιμέναμε να αντικρίσουμε ένα κτίριο σαν το Αριστοτελειο πανεπιστημιο ή τελοσπάντων κάτι καλύτερο από το Γυμνασιο της πόλης που σπουδάσαμε.

Η έκπληξη μας ήταν μεγάλη, γιατί το κτίριο που στεγαζόταν η Βιομηχανική Σχολή κάθε άλλο παρα κτίριο εκπαιδευτικο θύμιζε.

Βέβαια ήταν ένα τριόροφο κτίριο νεοκλασσικό ανάμεσα στις άλλες πολυκατοικίες, αλλά δεν σου θύμιζε τίποτε από ανωτέρα ή ανωτάτη σχολή.

Η δική μας η χαρά που περάσαμε καπου και η τρέλλα της νιότης μας ήταν τόσο μεγάλη που αυτό το θέμα της στέγασης το ξεχάσαμε από τις πρώτες κιόλας μέρες.

Όπως όλοι θυμόμαστε την πρώτη χρονια που εισαχθήκαμε η σχολή μας ήταν ιδιωτικού δικαίου και από την πρώτη κιόλας εξεταστική περίοδο κάναμε αποχή από τις εξετάσεις με αίτημα την δημοσιοποίησή της. Θυμάστε την καθιστική διαμαρτυρία στην παραλία τον Ιούνιο μήνα μέσα στη μεγάλη ζέστη που κλείσαμε για ώρες την παραλιακή οδό και μαλιστα " εν έτη 1965 " .

Γίναν και άλλοι αγώνες, πορείες στο Διοικητήριο, επίσκεψη στην Αθήνα από την επιτροπή αγώνα που είχαμε εκλέξει και τελικά το 1966 η σχολή μας έγινε δημοσίου δικαίου και μετενομάσθηκε σε Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή. Εμείς βέβαια την ονομάζαμε " Μεγάλη του Γένους Σχολή". Τώρα μετά από τόσα χρόνια που πέρασαν μπορούμε να πούμε ότι ο λόγος που την αποκαλούσαμε έτσι ήταν διττός, πρώτο

γιατί οι άλλοι φοιτητές του πανεπιστημίου μας θεωρούσαν κατώτερους και εμείς θέλαμε να αποδείξουμε ότι κάτι είμαστε και δεύτερον γιατί και εμείς οι ίδιοι θεωρούσαμε εαυτούς κατώτερους.

Ο λόγος που θεωρούσαμε τους εαυτούς μας κατώτερους των άλλων ήταν και το ότι είμασταν αποκομμένοι από την πανεπιστημιούπολη και η σχολή μας δεν πληρούσε τις ανάγκες λειτουργίας. Δεν διέθετε ούτε τους στοιχειώδεις χώρους διδασκαλίας, αναγνωστήρια, αμφιθέατρα, εστιατόρια κλπ. Το μόνο αμφιθέατρο που ξέραμε ήταν στο χημείο όταν φτιάχναμε χημεία με τον κ. Καθβασιαδη. Από την μια χαιρόμασταν που πηγαίναμε σε ωραίο κτίριο από την άλλη στενοχωριόμασταν που άλλοι φοιτητές μας βλέπαν σαν παρακατιανούς, σαν φτωχοσυγγενείς.

Αλλά και από θέμα καθηγητών δεν είμασταν σε καλύτερη μοίρα.

Και οι καθηγητές μας οι περισσότεροι ήταν δανεικοί από άλλες σχολές. Βέβαια δεν ξεχνάμε τον εξαιρετικό κοσμητορά που είχαμε τον κ. Αδαμόπουλο που μαζί μας αγωνιζόταν για την δημοσιοποίηση και αναβαθμισμό της σχολής. Εκείνος ήταν που μας ενημέρωσε σε μια συγκέντρωσή μας ότι η σχολή έχει οικοπέδο δίπλα στο στρατιωτικό νοσοκομείο και θα κτισθεί εκεί η σχολή μας. Τότε μας φαινόταν απίστευτο όνειρο, όπως και πολλά άλλα, αλλά ορίστε που και τα όνειρα χρειάζονται γιατί κάποια στιγμή γίνονται πραγματικότητα και υλοποιούνται.

Οι περισσότεροι προερχόμασταν από φτωχές αλλά περήφανες οικογένειες και αντιμετωπίζαμε πολλά προβλήματα τόσο στεγασής όσο και ρίτισης.

Χρειάζόταν χαρτί απορίας για να μπορέσεις να φας μια κουταλιά φαγητό και εκείνο αφού διανοίσεις μερικά χιλιόμετρα από την Β.Σ. μέχρι την φοιτητική εστία στις 40 εκκλησιές. Εμείς οι κοπέλες χορταίναμε έλα που είχαμε και τα παλληκάρια μας 20χρονα παιδιά που μέχρι να γυρίσουμε από την εστία ξαναπίνουσαν ; Βέβαια τα νιατα είναι νιατα και τα ξεπερνούν όλα.

Για θυμηθείτε το αναγνωστήριο που αποκτήσαμε όταν φθάσαμε στο τρίτο έτος και ήταν στην Προξένου Κορομηλά πάνω από το βενζινάδικο. Τι χαρά και καμάρι είχαμε όταν λέγαμε ότι θα διαβάσουμε στο αναγνωστήριο το δικό μας και όχι σε αναγνωστήρια της Φυσικομαθηματικής ή της ΧΑΝΘ που συχνάζαμε μέχρι τότε.

Είχε και το κυλικείο και εκεί πιά λύναμε όλα τα προβλήματά μας, είτε φοιτητικά είτε συνδικαλιστικά είτε ερωτικά. Περισσότερες ώρες εμείς οι κοπέλες τις περνούσαμε στο κυλικείο και λιγότερες στο αναγνωστήριο τα δε παλληκάρια μας καθημερινά δίνουν εξετάσεις στην πρέφα και στι ταβλι στο καφενείο του ΛΑΖΑΡΟΥ στην παραλία. Ωραία χρόνια, ωραίες αναμνήσεις.

Η αυλίτσα του β έτους πόσα έχει να μας θυμίσει. Ήταν ο αγαπημένος μας χώρος.

Παρέες παρέες τα λέγαμε και τα ξαναλέγαμε τόσο στις κενές ώρες όσο και στα διαλείμματα. Έχουμε λύσει και έχουμε λύσει προβλήματα σ εκείνη την αυλή. Το Κυπριακό και το βιετναμικό που ήταν τότε στο προσκήνιο το έχουμε λύσει και μάλιστα αναίμακτα.

Ποιός ξεχνάει τον κ. Κιολεόγλου που για να συμπληρώσουμε τις απαραίτητες παρουσίες δεν αφήναμε εκδρομή για εκδρομή, παρέλαση για παρέλαση ακόμη και σε μνημόσυνα πηγαίναμε. Από την Πυλαία στο Πανόραμα πηγαίναμε με τα ποδία και βλέπαμε το Πανόραμα το οποίο ήταν πραγματικά Πανόραμα και μέναν όπως λέγαμε τότε εκεί οι πλούσιοι. Τώρα και αυτό ακολούθησε την εξέλιξη και κάθε άλλο παρά Πανόραμα είναι. Έχει μεταβληθεί σε μία τσιμεντούπολη με ωραία

θέα.

Η απομόνωση της σχολής από τα άλλα πανεπιστήμια είχε και την θετική της πλευρά. Είχαμε μεγάλο δέσιμο μεταξύ μας, τόσο οι συναδελφοί του ιδίου ετους όσο και με συναδέλφους μεγαλύτερων η και μικρότερων ετών. Επειδή τα αιτήματα ήταν κοινά παρά τις μικροπαρεξηγήσεις μας σε όλους τους αγώνες είμασταν ενωμένοι και δυναμικοί.

Και ήρθαν και τα μαύρα χρόνια της χούντας και δεθήκαμε ακόμη περισσότερο. Ξεχάσαμε τις μικροδιαφορές μας και το που ανήκα εγώ και που ανήκες εσύ.

Δεν μπορούσαμε να ασχοληθούμε ούτε με τον συνδικαλισμό ούτε με την πολιτική και ήταν έτσι η εποχή που πλέχθηκαν τα περισσότερα ειδήλια τόσο με συναδέλφους του ιδίου ετους όσο και με συναδέλφους άλλων ετών και το ευχάριστο είναι ότι τα περισσότερα είχαν αίσιο τέλος.

Όταν φθάσαμε στο πτυχίο η ΑΒΣΒ μετεκόμισε σε μεγαλύτερο κτίριο στα εκπαιδευτήρια Βαλαγλιαννη στην οδό Αγίας Σοφίας, από όπου σχεδόν όλοι πήραμε το πτυχίο μας.

Εμείς μπηκαμε στη σχολή το 1964 δηλαδή είχαν περασει περίπου 7 χρόνια από την λειτουργία της την ίδρυση της. Βρήκαμε την σχολή στην παιδική της ηλικία. Το 1990 αφού περασε από όλα τα σταδια εφηβία ενηλικίωση κλπ. μεγάλωσε για τα καλά και εφθασε εκεί που εμείς ούτε που μπορούσαμε να το σκεφθούμε ότι θα φθάσει. Πρώτον απέκτησε δικό της κτίριο, υπερασύγχρονο και πολυτελεστάτο το στολίδι της πανεπιστημιούπολης που το ζηλεύουν όλοι οι φοιτητές. Δεύτερον μετονομάσθηκε σε Πανεπιστήμιο Μακεδονίας που ήταν ο δικός μας ο καϊμός η λέξη πανεπιστήμιο και τρίτον και κυριώτερο αναβαθμίσθηκε τόσο σε σχολές όσο και σε μεταπτυχιακά τμήματα. Βέβαια στις μέρες μας δεν υπήρχαν μεταπτυχιακά τμήματα ούτε σε άλλες σχολές της Ελλάδας αλλά είναι αξιόπαινο το ότι η σχολή μας απέκτησε και τέτοια τμήματα.

Πήραμε το πτυχίο από το 1969 και μετά, δηλαδή στα χρόνια της χούντας και αρχίζει άλλος σταθμός στη ζωή μας η επαγγελματική μας αποκατάσταση. Όσοι είχαν καταφέρει και μπηκαν σε δημόσιες υπηρεσίες ή και άλλες δουλειές κατά την διάρκεια της φοίτησής τους ήταν οι καλύτεροι και τυχεροί όπως τους λέγαμε. Οι υπόλοιποι είχαμε να διαλέξουμε ανάμεσα στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Ευτυχώς εκείνα τα χρόνια που εμείς αποφοιτήσαμε γίναν πολλοί διαγωνισμοί στο δημόσιο. Έτσι όσοι δεν είχαν πρόβλημα κοινωνικών φρονημάτων μπηκαν σε δημόσιες υπηρεσίες και θεωρούνταν από εμάς τους υπολοίπους πολύ τυχεροί. Ήταν μιά καλή λύση ανάγκης γιατί ο ιδιωτικός τομέας τότε αντιμετώπιζε πάρα πολλά προβλήματα.

Οι βιομηχανίες στην Β.Ελλάδα ήταν μετρημένες στα δάχτυλα του ενός χεριού και οι βιοτεχνίες ήταν ακόμη στα σπάργανα. Εμείς με ένα πτυχίο στο χέρι με θεωρητικές γνώσεις μόνο και πρακτικές μηδέν με τις μικρές αγγελίες στο χέρι τρέχαμε για βιογραφικά σημειώματα από γραφείο σε γραφείο.

Οι μισθοί τόσο στο δημόσιο όσο και ιδιωτικά ήταν πενιχροί, εμείς όμως που είχαμε τόσο κέφι και όρεξη για δουλειά ήταν το τελευταίο που σκεφτοματσταν.

Με την μεταπολίτευση τα πράγματα άλλαξαν. Αρχισαν να δημιουργούνται βιομηχανίες, βιοτεχνίες σε μεγάλη έκταση, εμείς είχαμε μπει στο νοημα της δουλειάς και πρακτικά και γίναμε άλλοι στελεχη μεγάλων εταιριών και άλλοι ελεύθεροι επαγγελματίες

κατά κύριο λόγο φοροτεχνικοί και σύμβουλοι επιχειρήσεων.

Αλλά έχουμε και πολλούς συναδέλφους μας επιτυχημένους στον χώρο του εμπορίου, της βιοτεχνίας και της βιομηχανίας.

Σε οργανισμούς (τις πολυσυζητημένες ΔΕΚΟ) βλέπουμε με μεγάλη μας χαρά συναδέλφους μας να κατέχουν ανώτατες θέσεις.

Σε συνεταιρισμούς (ΑΓΝΟ κλπ) συναδέλφοί μας σε διευθυντικές θέσεις.

Στο δημόσιο όλοι οι εν ενεργεία συναδέλφοι κατέχουν τις ανώτατες θέσεις, προϊστάμενοι, διευθυντές, υποδιευθυντές, επιθεωρητές, τμηματάρχες κλπ.

Εκείνο όμως που μας κάνει όλους πολύ περήφανους για τους συναδέλφους μας είναι κάτι που μας διεκρίνε και όταν είμασταν φοιτητές. Είναι η τιμιότητα, η εντιμότητά μας, η ηθική και η εργατικότητα. Όλα αυτά για μας είναι μία έννοια. Για κανέναν συναδέλφο, από ότι μπορούμε να ξέρουμε δεν ακούσθηκε το παραμικρό. Χαιρεσαι να λες ότι ο ταδε η η ταδε ήταν συμφοιτητής ή συμφοιτήτριά μου.

Ίσως ο κυριότερος λόγος που μας παρακίνησε να κάνουμε αυτή την συνάντηση να ήταν αυτός. Να εκφρασούμε δηλαδή την χαρά μας και την ικανοποίηση μας για την πορεία των συναδέλφων μας σε όλους της τομείς της ζωής τους. Τόσο στον επαγγελματικό που είναι πολύ βασικός όσο και στον οικογενειακό που είναι εξίσου και παραπάνω σημαντικός.

Κλείνοντας αυτή την αναδρομή στο κύλισμα των 30 χρόνων και απαντώντας στα ερωτήματα που θέσαμε στην προσκλήση μας για το αν πετύχαμε τους στόχους μας και ποσο, μπορούμε αβίαστα να πούμε :

Ναι πετύχαμε πολύ περισσότερα από αυτά που στοχεύαμε τελειώνοντας την σχολή .

Ότι είμαστε περήφανοι που φοιτήσαμε στην " Μεγάλη του Γένους Σχολή " .

Ότι είμαστε η γενιά της δημιουργίας, καταξιωμένα στους χώρους δουλειάς μας.

Ότι είμαστε καλοί οικογενειάρχες.

Θέλουμε και άλλα ; Την υγεία μας και να είμαστε καλά για πολλές ακόμη συναντήσεις.

Σας ευχαριστώ για μία ακόμη φορά για την ανταπόκρισή σας στο κάλεσμά μας και υποσχόμαστε η επόμενη συνάντηση να μην αργήσει πολύ και να βρεθούμε αν είναι δυνατόν όλοι οι συμφοιτητές.

Ευχαριστώ

Πέπη Δέσποινα Κλουπτή Αμασογλου

*Η Οργανωτική Επιτροπή : Β. Τσακούμης - Β. Καραγκούνη- Π. Κιουπτοή
Μ. Νουκάρη - Σ. Καραχισαρίδου*

*Η κύρια Ομιλήτρια
κ. Πέπη Κιουπτοή - Αμασόγλου*

*Ο Ομιλητής για τον Δημόσιο Χώρο
κ. Βασίλης Τσακούμης*

Με τον Πρότανη κ. Ιωάννη Τσεκούρα

Με τον Αντιπρότανη κ. Σκαλίδη

*Συνάντηση Συμφοιτητών
με πολλά χαμόγελα....!!!*

*Αποψη Συμφοιτητών απο την συγκέντρωση
στο Αμφιθέατρο του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.*

*Φωτογραφίες
από τα Φοιτητικά μας Χρόνια.*

*Συνεστίαση πρώτης μέρας
στο Εστιατόριο του Πανεπιστημίου.*

